

La Humanitat

Any II : Núm. 307

Barcelona, diària 3 de novembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

El proposat monument a Giner JA N'HI HA PROU de los Ríos

S'anirà, per fi, a la seva construcció

S'ha parlat, aquests dies, de la construcció d'un monument dedicat a l'exregidor del nostre Ajuntament, senyor Armengol Giner de los Ríos, per tal de testimoniar l'agraïment de la ciutat per l'obra cultural per ell realitzada. És innegable que malgrat les tendències poc favorables a la causa catalanista que inspiraren l'actuació política del senyor Giner de los Ríos, a la seva iniciativa, ben secundada per altres companys, es degué la creació d'institucions culturals que han donat, en el transcurs del temps, fonamentals motius d'alabança a l'Ajuntament de Barcelona.

Sorpren la manera com els fets s'obliden. Hom, avui, ignora que l'acord de construir aquest monument és ferm per part del nostre Ajuntament, que la seva primera pedra ja fou posada solemniàlment, i que tant l'arquitecte com l'escultor fa anys que tenen l'encàrrec de tirar endavant les seves obres.

En la sessió que va celebrar l'Ajuntament el dia 22 d'agost de 1923, va donar-se compte, per l'alcalde, de la mort del senyor Giner de los Ríos. S'acordà que constés en acta el condol de la Corporació municipal i comunicar-ho a la família del difunt. També s'acceptà, en principi, una proposició del regidor senyor Rocha, per tal que per la Comissió corresponent s'estudiés un projecte per honorar la seva memòria col·locant el seu bust als jardins de les Escoles del Bosc, per ell creades.

El dia 17 de juliol de 1924, o sia en temps de la Dictadura, es dedicaren, en la reunió de l'Ajuntament en ple, paraules d'elogi a la memòria del senyor Giner de los Ríos, i el regidor senyor Lloret va proposar "que es tribués un record a la memòria d'aquell patri". El senyor del Rio opinà que l'homenatge podria consistir en la col·locació a l'Escola del Bosc del bust del senyor Giner de los Ríos i donar a l'acte un màxim de solemnitat.

El dia 17 de març de 1925, la Comissió municipal permanent va prendre l'acord d'encarregar al fill de l'homenatjat, senyor Bernard Giner Garcia, arquitecte de l'Ajuntament de Madrid, la confecció del projecte de monument, i a l'escultor Josep Llimona el bosqueig del bust per tal de, en el seu dia, aixecar el monument a les Escoles del Bosc del Parc de Montjuïc.

El dia 8 de maig de 1926, es procedí a la col·locació de la primera pedra del monument. Assistiren a l'acte les autoritats i nens de les Escoles.

Des de llavors, de tant en tant s'ha ressuscitat el tema del monument, sense que ningú no pensés en allò que s'havia ja realitzat.

Caldria que hom esbrinés en quin estat tenen els senyors Giner Garcia i Llimona els seus encàrrecs i que ja d'una vegada s'últimés aquest afer, pel bon nom de la nostra administració municipal.

Passaven grans quantitats d'alcohol pur, com si fos vi

Ginebra. — A conseqüència d'un accident ocorregut a l'estació de Fiume, els vagons cisterna amb destinació a Ginebra-Cornavin, els quals transportaven vi provinent de Iugoslàvia, resultaren avariats. Els duaners italians pogueren constatar que els vagons cisterna estaven dividits per una planxa horitzontal, i que tan sols contenien vi els departaments de petita dimensió disposats a la part superior. La part inferior era plena d'alcohol pur.

Les esbrinacions oficials han permès d'establir que un negociant de Ginebra, anomenat M. Baumgartner, importador de vi, havia passat l'encàrrec a una casa de transports internacionals, de Ginebra, de dos vagons cisterna per tal de recollir a l'estació de Fiume un carregament de vi. Aquests vagons havien de contenir un total de 24 mil litres. A la data fixada, aquests vagons arribaren a llur destinació, i l'accident més amunt esmentat permeté de descobrir el truc. Quan la policia es presentà a casa de M. Baumgartner, aquest havia desaparegut en direcció desconeguda. Els funcionaris de la duana procediren a la detenció d'un individu francès, contramestre de la casa de transports i el comptable d'una casa de venda de vins a l'engròs. Aquests vagons havien estat construïts pel contramestre detingut i havien efectuat vint-i-dos viatges, des del mes de gener. Han estafat a la duana suïssa uns dos milions de francs suïssos, ja que els drets d'entrada d'alcohol s'eleven a més de tres francs per litre.

Els estajadors hauran de pagar una penya de més de vuit milions de francs suïssos. A part d'això, la policia cerca activament els dos principals autors del frau.

Els fets d'aquest matí a la Plaça Universitat

Lletra oberta al Governador Civil

El doctor J. Cros Forné, ens tramet per a la seva publicació la següent lletra oberta adreçada al Governador civil i que guarda relació amb els fets presencials per ell i altres persones a la Plaça de la Universitat, aquest migdia.

Diu així:

"Sr. Governador civil de Barcelona.

Excm. Sr.: El fet d'ésser testimoni presencial de fets ocorreguts avui al matí a la Universitat, entre guàrdies d'assalt i estudiants, em mou a dirigir-vos aquestes lletres per posar-vos al vostre coneixement, a l'ensenyar que dirigir-vos la més respectuosa, però també enèrgica protesta, pels mateixos. No vull qualificar d'espectacle de veure córrer nois d'onze a 15 anys (molts d'ells en calça curta), perseguits pels guàrdies d'assalt que descarregaven llurs cops, sobre els infelïços, però el que sí puc qualificar de salvatjada és el comès per un guàrdia de dit cos, en un noi d'uns 14 anys que estava davant la Llibreria Espasa a la una i vint minuts de la tarda, llegint, quan sense donar cap càrrega, i en passar aquest guàrdia per darrera d'ell les ha emprès a cops de puny i de "pora" contra el minyó. Aquest es dirigí a un caporal de dit cos, per a protestar de l'agressió i aleshores foren caporal i guàrdia que les emprengueren contra aquest noi al que no deixaren fins que intervingué el públic protestant de l'atropell; als pocs moments (dos quarts de dues) el mateix guàrdia en ésser-li lliurat per un agent de vigilància un individu, al qual aquell acusava d'haver dit una paraula grollera contra els guàrdies d'assalt, les ha emprès a cops de puny i cops de peu contra aquest individu fent-lo sagnar pel nas i a trompades l'ha acompanyat des del carrer d'Aribau fins prop del monument al doctor Robert. M'he dirigit aleshores a un capità protestant d'aquests actes, i m'ha dit que ja ho arreglarà, però el detingut acompanyat a cops pel mateix guàrdia ha estat portat fins el cotxe per portar-lo a la "Comissaria".

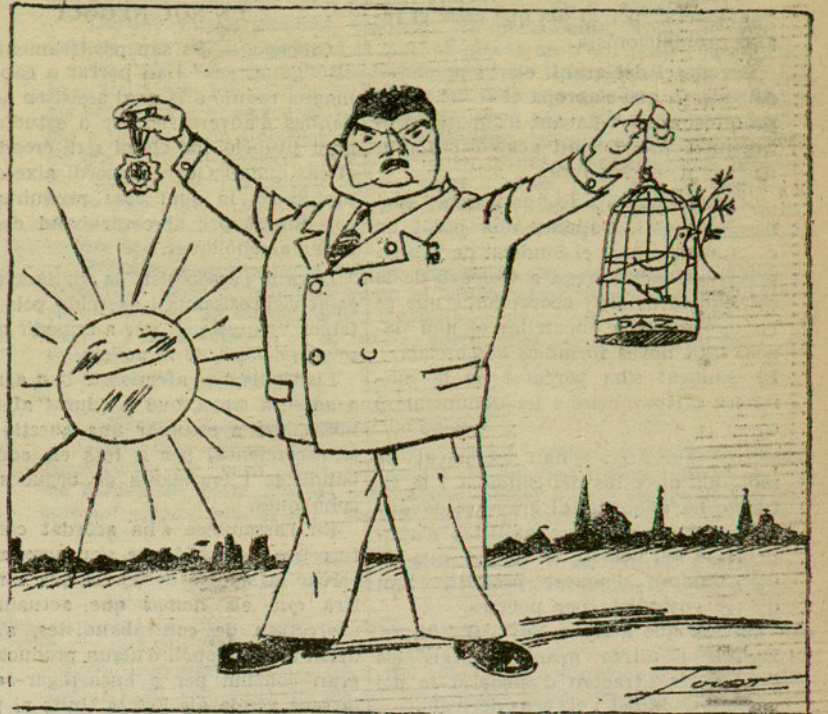
Aquests són, senyor Governador, els fets. Crec es farà justícia, i com sigui que els esmentats guàrdies no porten "número", estic a la vostra disposició per a reconèixer al guàrdia autor d'aquests atropellaments.

Visqueu molts anys. — JOAN CROS.

Un conflicte de treball ha portat al despatx del conseller, senyor Casals, unes notes per tal de saber si era a ell a qui corresponia solucionar l'assumpte. El secretari del citat conseller, senyor Cases, ha indicat a les perjudicades, com a única solució, que visitessin la senyora Maria Domènech, vídua de Cañellas.

Està bé; però ens cal indicar al senyor Cases, que és molt possible que no coneixi la senyora Domènech, vídua de Cañellas, que aquesta dama, que controla uns Sindicats Lliures femenins, va ésser nomenada Inspectora del Treball pel Govern de la Dictadura en pagament d'ésser molt amiga de Martínez Anido, el qual la va nomenar també membre de la famosa Asambleta Nacional que inventà la Dictadura.

Senyor conseller del Treball, si no la podeu substituir, no li doneu bel·ligerància!

—Heu-vos ací tot el que he dut, Un colom i una medalla... El que diu guai el contrari veu visions.

El ministre d'Estat fa manifestacions sobre el viatge del senyor Herriot

Diu que no hi ha hagut res de secret, la qual cosa pugnaria amb la Constitució de la República

Madrid, 3. — El ministre d'Estat, senyor Zulueta, ha rebut els periodistes i els ha fet les següents manifestacions:

—M'han telefonat des de Sant Joan de Luz el senyor Madariaga i funcionari del Ministeri que acompanyen el senyor Herriot, que el viatge ha estat excel·lent. El senyor Herriot es mostra més que satisfet de l'acollida dispensada i porta una molt grata impressió de les mostres que porta rebudes a Espanya de totes les classes socials i del comiat entusiàstic que se li féu ahir al vespre. Molt content de llur estada a Espanya.

El senyor Herriot ha encarregat que comuniquin des de Sant Joan de Luz la seva gratitud al Govern i al poble espanyol, sense perjudici de fer-ho més tard d'una manera oficial. També el Govern espanyol ha experimentat una gran satisfacció amb motiu del viatge. El caràcter efusiu del president francès, llur sencillesa democràtica, llur talent, llur persona tota, han conquerit les simpaties no sols a les esferes governants, sinó que també en els elements populars. El viatge ha estat molt grat per a tots nosaltres sense que hagi hagut res secret, ni menys reservat. Sense que hagin existit negociacions secretes de cap mena, Espanya i França s'han donat la mà a la llum del dia.

El viatge té un sentit clar i una possible importància; però sentit i importància que estan patents, que són

públics per ésser dibuixats amb tota claror. No necessita subratllar la valor dels tractats que ahir signaren els dos presidents. Són tractats de pau, d'ordre social. Hi ha molts milers d'obrers espanyols que treballen en territori francès i els beneficis concedits suposen per a ells un règim molt valuós de garantia en casos d'atur forçós, de malaltia, etc., etc. En tot cas, aquests tractats subscrits entre Espanya i França representen un gran avenç i s'abestren a l'obra futura del món.

En fi; jo crec que l'amistat entre Espanya i França s'ha estretat ara. Pel que es refereix al viatge del senyor Herriot pot ésser molt convenient per ambdues nacions que tenen avui molts problemes comuns i han de col·laborar per a la pau del món i per a les relacions entre tots els pobles.

Un periodista observà que havia quedat ben patentitzat que no havia hagut res de caràcter secret.

El senyor Zulueta contestant a aquesta interrupció digué:
—No solament no ha hagut res de caràcter secret, que pugnaria amb la Constitució de la República, sinó que pel contrari el sentit del viatge correspon al que en política internacional té la nostra constitució, que senyala com fonament de la nostra actuació exterior l'obra de pau i solidaritat entre els pobles, la política en fi de la Societat de Nacions.

Marxen cap a Sòria els obrers del pantà de la «Cuerda del Pozo», per exposar a les autoritats llur greu situació

La guàrdia civil els dissolt a la carretera. — Vaga. — Detencions

Sòria, 3. — A darrera hora de la tarda d'ahir comengaren a circular rumors de que uns 200 obrers dels empleats a les obres del Pantà de la «Cuerda del Pozo», distants uns 34 quilòmetres de la capital, es dirigien a Sòria per tal d'exposar a les autoritats la trista situació que se'ls hi acostava si l'empresa no accedeix a les seves posicions i porta a la pràctica llur anunci d'acomiar el torn de la nit, deixant sense feina uns 200 obrers. Aquests sol·liciten de l'empresa que reduixin les hores de treball per tal de que no hi hagi comiat.

A uns 4 quilòmetres de Sòria la guàrdia civil els trobà amb els manifestants i els dispersà després de diverses càrregues.

La C. N. T. ha publicat un manifest demanant l'ajut del poble de Sòria i atacant a l'empresa de les obres del Pantà.

Malgrat els anuncis de vaga, el comerç ha tancat les seves portes i la vida a la ciutat es desenrotlla amb completa normalitat.

S'han practicat 21 detencions d'obrers que coaccionaven els que entraven al treball.

Mussolini: — Pau, germans, pau.